

dette vilde være den naturlige Maade, men den Maade, man hidtil har brugt, nemlig at den Menighed, en Præst skal betjene med alle de kirkelige Goder, skal være affstukket efter en vis Grændse paa Jorden, er for mig uforstaaelig. Vil man derfor komme Minoriteten imøde — thi jeg vil gjerne indrømme, at de, der egentlig føle stærk Trang, de, der lide ilde, ere i Minoritet — saa skal man aldeles ophæve Sognebaandet; det skal være noget af det Første, man skal gjøre. Saaledes som dette Lovforslag foreligger, vil jeg for mit Vedkommende ikke give sine Stilling for den Ret, der bydes, og naar jeg har talt paa deres Vegne, som jeg antager føle en aandelig Trang, som lide ilde, troer jeg heller ikke, at Forslaget paa nogen Maade tilfredsstiller dem. Naar der, saasnart et Kald bliver ledigt, skal vælges Mænd efter Forholdstalsvalgmaaden, hvilke Mænd skulle repræsentere Menigheden, skulle træde sammen, tale med Provsten og være fuldstændig enige, hvis der skal komme et Resultat ud deraf, vil jeg nok spørge, om virkelig de, der føle nogen aandelig Trang, ere repræsenterede ved denne Maade at vælge en Præst paa, om en Samstemning angaaende en vis Candidat kan tænkes at tilfredsstille dem, der ere karffe, eller dem, der lide ilde? Dette vil jeg henstille til ærede Medlemmers Overveelse. Jeg troer, at denne Lov er kommen meget for tidligt frem. Jeg er enig med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller) i, at man først bør have Rønningsspørgsmaalet løst, men jeg kan heller ikke indsee, at der er nogen Trang til denne Lov, før man tillige i det Hele har bestemt Statens Forhold og den lovgivende Magts Myndighed til at ordne disse Forhold, hvori Staten er interesseret, samt før vi komme til at tale om Kirkens Ordning i dens indre Væsen. Jeg vil ikke stemme for dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, og det skulde blive mærkeligt omændret, derjom jeg, saaledes som Sagen for Dieblirket staaer, til Slutning skulde komme til at give det min Stemme, thi jeg kan ikke see rettere, end at det, selv om det bliver betydelig omændret, vil præjudicere mange andre

Spørgsmaal, som mere staae paa Dagsordenen, og som meget mere maae interessere Alle og Enhver, end det Spørgsmaal, her ligger for.

Klein: Efter det flave og overbevijsende Foredrag, som vi have hørt fra den høitagtede Cultusminister, kunde jeg have megen Lyft til at frasalbe Ordet, idet jeg dog ikke i det Væsentlige vil kunne anføre Noget, udenfor hvad der allerede er blevet gjort gjældende fra den ærede Ministers Side. Smidlertid er det min Mening, at det vel turde være rigtigt, at der ogsaa fra andre Sider i Salen kunde lyde en Udtalelse i den Retning, i hvilken jeg agter at udtale mig, og særligt kunde det maaskee findes naturligt, at jeg, der har havt nogen Andeel i de Forarbejder, hvorpaa Lovforslaget hviler, udtaler nogle Ord besangaaende. Jeg skal da først med Hensyn til, hvad vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, tillade mig at sige, at det har undret mig at høre udtale fra flere Sider her i Salen, at dette Lovforslag skulde være kommet for tidligt. Da dette først blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), var det mig ikke saa overraskende; thi det kan dog sættes i en vis Forbindelse med hele den Dpfattelse af de kirkelige Forhold, som jeg troer er ham eiendommelig; men derimod maa jeg sige, at det undrede mig meget at høre dette udtale ogsaa af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Jeg lagde derfor noie Mærke til, hvorledes han begrundede denne sin Udtalelse, men jeg maa bekjende, at det var mig aldeles uklart, hvad der egentlig var hans Mening i den Henseende. Han sagde, at først skulde vi have Rønningsspørgsmaalet klarer, førend vi kunne tale om Besættelsen af Præsteembederne. I den Henseende skal jeg bemærke, at der jo ogsaa af Regjeringen er forelagt et Forslag til Ordning af Præsternes Rønning, og det er jo meget rimeligt, at Regjeringen maa være gaaet ud fra, at Rønningssagen vilde faae sin Afgjørelse i alt Fald samtidig med den Ordning, hvorom der her er Tale. Men dernæst tilføiede det ærede Medlem, og det var